

PHẦN 9 - HỒ CHÍ MINH VÀ ÂM MƯU HÁN HÓA TOÀN DIỆN VIỆT NAM

Đặng Chí Hùng (Danlambao) - Như chúng ta đã biết, hiện nay Đảng Cộng Sản Việt Nam đang thực hiện chính sách "hèn với giặc Trung Cộng, ác với nhân dân yêu nước Việt Nam". Cụ thể là họ im lặng trước các hành động xâm lấn, bắt giữ ngư dân của Trung Cộng. Đưa ra luật biển làm một lá bùa mị dân, rồi chính họ cho Công An đàn áp người biểu tình ôn hòa ủng hộ cái luật "ảo" đó. Ngoài ra là việc mất ải Nam Quan, thác Bản Giốc, Boxit Tây Nguyên, người Tàu tràn ngập Việt Nam... và gần đây là việc Đảng Cộng Sản có chủ trương dạy tiếng Hoa trong trường học.

Vấn đề ở đây không phải mới, nhưng trước đến nay nhân dân ta quan niệm đó là lỗi của những thế hệ Đảng viên sau này như: Lê Khả Phiêu, Nông Đức Mạnh... Điều đó đúng nhưng chưa đủ. Trong khuôn khổ bài này tôi sẽ gửi tới bạn đọc âm mưu Hán hóa toàn diện bắt đầu từ ai.

BÀI THƠ TIẾNG HÁN ĐẦU TIÊN CỦA HỒ CHÍ MINH

Như chúng ta đã biết, ở **phần 2** và **phần 4** tôi đã đề cập đến việc ông Hồ Chí Minh chỉ đạo việc bán nước (HS-TS) cho Trung Cộng và thực hiện nhiều chính sách theo chủ trương của Trung Cộng. Tuy nhiên để một âm mưu Hán hóa toàn diện lộ rõ thì cần phải có một bài bổ sung đầy đủ chỉ ra âm mưu của ông Hồ và Đảng Cộng Sản Việt Nam.

Quay trở lại **phần 5 (Cải cách ruộng đất)** tôi đã gửi đến bạn đọc 2 bức thư ông Hồ gửi Stalin về vấn đề xin vũ khí và báo cáo Cải cách Ruộng đất. Trong đó có một bức thư ông Hồ ký bằng tiếng Hoa. Trong bài trước do links của Viện lưu trữ Liên Bang Nga đang trong quá trình sửa chữa nên tôi đã gửi links từ trang diendannuocnga.net (được sự bảo trợ của Sứ quán Việt Nam tại Nga) về bức thư đó. Nay xin gửi lại đường links từ Viện lưu trữ Liên Bang Nga để bạn đọc tiện kiểm chứng: <http://www.rusarchives.ru/evants/exhibitions/vietnam1/23.shtml>

Trở lại vấn đề bức thư có chữ ký bằng tiếng Hoa của ông Hồ gửi Stalin. Từ trước tới nay chúng ta có 2 luồng ý kiến. Ý kiến thứ nhất coi ông Hồ là gián điệp của Trung cộng. Ý kiến thứ hai

thiên về giả thuyết ông Hồ muốn chứng tỏ mức độ Hán hóa của mình. Về quan điểm cá nhân tôi, tôi đã nói ở những bài trước. Tôi chưa thiên về giả thiết ông Hồ là người Tàu vì tất cả chúng ta chưa có được kết luận chính xác như thử DNA. Tôi dùng bài này để khẳng định luồng ý kiến thứ hai của mình.

Cách đây không lâu trên tờ báo An ninh biên giới của Quân đội Nhân dân Việt Nam, số 15, trang 24 với tiêu đề: **"Bài báo bằng thơ chữ Hán đầu tiên của Bác Hồ"** của tác giả **Phạm Duy Trường**. Bài báo này đã được 1 blogger là một người lính Cộng Sản post lại các bạn có thể tham khảo tại links sau:

http://phuongcacanh.blogtiengviet.net/2012/05/19/bani_thai_charm_hain_a_aosu_tiaon_carsa

救中國是救自己
平山
日本東方法西斯，
野蠻凶暴又殘酷。
發動了侵華戰爭，
中國人民被荼毒。
人被殺了家被焚
滿地血紅滿山骨。
飛機落彈無可免，
饑寒疾病難生活。
他們艱苦地鬥爭
保衛民主與和平。
他門需要援助者，
他門需要有同情。
日鬼向世界進攻，
他是人類之公敵。
越南兄弟姊妹阿，
快快起來助中國。
努力幫助中國人，
中國越南如唇齒。
須知唇亡則齒寒，
救中國是救自己。

Trong đoạn đầu của bài báo có viết: *"Nhờ sự giới thiệu của Văn phòng Bát Lộ Quân ở Quế Lâm (TQ). Một buổi tối tháng 11 năm 1940, Nguyễn Ái Quốc mang bản thảo bài thơ làm bằng chữ Hán "Cứu Trung Quốc thị cứu tự kỷ" (Cứu Trung Quốc là tự cứu mình) đến số nhà 12, đường Thái Bình là nơi ở của Tổng Biên tập tờ "Cứu vong Nhật báo" tên là Hạ Diễn. Đọc xong bài thơ này Hạ Diễn rất thích, nhưng Hạ Diễn đề nghị người cầm về rồi gửi bằng đường bưu điện đến cho tòa báo để phòng khi bọn Quốc Dân Đảng lục soát thì Hạ Diễn có chiếc phong bì đã được đóng con dấu bưu điện mang ra đổi phó. Từ đó Nguyễn Ái Quốc thường gửi bài đến tòa báo."*

"Cứu vong Nhật báo" là một tờ báo do Đảng Cộng sản Trung Quốc lãnh đạo trong thời kỳ chiến tranh chống Nhật, sáng lập ở Thượng Hải tháng 8 năm 1937, năm 1938 rời về Quảng Châu, đầu năm 1939 rời về Quế Lâm vào tháng 10 năm 1940 và trung tuần tháng 12 thì rời Quế Lâm. Nguyễn Ái Quốc đến Quế Lâm vào tháng 10 năm 1940 và trung tuần tháng 12 thì rời Quế Lâm. Trong thời gian đó, Người đã viết cho CỨU VONG NHẬT BÁO tám bài sau đây với bút danh là Bình Sơn:"

Như vậy ta có thể thấy, ông Hồ với bài báo đầu tiên của mình bằng tiếng Hán đã viết một bài thơ có tiêu đề **"Cứu Trung Quốc là tự cứu mình"**. Ngay từ đầu bài chúng ta đã thấy rõ được tâm ý của ông Hồ giành cho Trung Cộng. Tại sao cứu Trung Quốc lại là tự cứu mình? Hay chẳng ông Hồ tự coi Việt Nam đã là một phần máu thịt của Trung Quốc nên ông ta mới nói vậy. Chúng ta cùng tìm hiểu thêm về bài thơ. Trong bài báo của tác giả Phạm Duy Trường có đoạn:

"Tạp chí Hàn Nôm số 1 năm 1990, nhân kỷ niệm 100 năm ngày sinh Chủ tịch Hồ Chí Minh đã cho đăng bài: "Cứu Trung Quốc thị cứu tự kỷ" đăng trên tờ "Cứu vong Nhật báo" ngày mồng 4 tháng 12 năm 1940. Theo bài viết này, đây là bài thơ chữ Hán sớm nhất của Chủ tịch Hồ

Chí Minh đăng trên báo. Xin giới thiệu lại cùng bạn đọc nguyên văn bản chữ Hán, được Phác Can phiên âm, dịch nghĩa và dịch thơ:

Cứu Trung Quốc là tự cứu mình

*Nhật Bản Phát xít ở phương Đông,
Đã man cuồng bạo lại tàn hung.
Vào Trung Hoa gây chiến xâm lược,
Nhân dân Trung Quốc khổ vô cùng.
Người thì bị giết, nhà bị thiêu,
Núi đầy xương, đất đầy máu đỏ.
Tàu bay, bom đạn, tránh làm sao?
Đói rét, ốm đau, sống thật khó.
Họ đang đấu tranh rất gian khổ,
Giữ gìn dân chủ và hòa bình.
Họ đang cần có người viện trợ,
Họ đang cần được sự đồng tình.
Giặc Nhật tấn công cả thế giới,
Là kẻ thù chung toàn nhân loại.
Mau đứng lên mà giúp Trung Hoa,
Anh chị em Việt Nam ta hỡi!
Ra sức giúp cho người Trung Quốc,
Trung Việt khác nào môi với răng.
Nhớ rằng môi hở thì răng buốt,
Cứu Trung Quốc là tự cứu mình.*

*Bình Sơn
4- 12- 1940*

Theo như bài thơ thì chúng ta có thể nhận thấy xuyên suốt một bài thơ ông Hồ toàn kể khổ hộ nhân dân "Trung hoa anh em" mà không hề nhắc đến những lầm than của Dân tộc Việt Nam nơi quê nhà. Thậm chí ông ta còn kêu gọi nhân dân Việt Nam đang oằn mình trong đói khổ, chiến tranh phải "giúp đỡ" nhân dân Trung Hoa. Và ông Hồ còn ca ngợi tình thân "Môi hở răng buốt" của kẻ thù ngàn năm với Dân tộc Việt Nam. Đến câu cuối cùng ông ta lại lặp lại nội dung của tiêu đề bài thơ "Cứu Trung Quốc là tự cứu mình".

Xét thời điểm năm 1940, đất nước Việt Nam còn trong ách thống trị của Pháp, trăm bề khổ sở. Một người Việt Nam thực sự yêu nước như cách Đảng Cộng Sản tuyên truyền không thể bày tỏ ý kiến của mình bằng một bài thơ vô cảm với Dân tộc mình trong khi đó thương cảm dân tộc vốn là kẻ thù của Dân tộc ta. Điều này cho thấy 3 ý: Khẳng định thêm việc ông ta đi khỏi bến Nhà Rồng không vì lòng yêu nước, ông ta chỉ đi kiếm ăn cho bản thân, đến năm 1940 ông ta cũng chưa hẳn đã yêu nước như Đảng Cộng Sản ca ngợi. Ông Hồ ủng hộ Trung Cộng chính là ủng hộ Ý thức hệ Cộng Sản. Và quan trọng hơn cả ông Hồ đã bày tỏ tình yêu của mình giành cho Trung Cộng trong bài thơ với một tình cảm còn dạt dào hơn gấp vạn lần giành cho Việt Nam. Hay nói cách khác ông Hồ đã tự cho mình và Việt Nam là một phần không

thể tách rời của nước mẹ Trung Hoa. Thật đúng như ông nhà thơ Tố Hữu đã nói: "*Bên kia biên giới là nhà, bên đây biên giới cũng là quê hương*".

KẾT LUẬN : Qua bài thơ đầu tiên bằng tiếng Hán của mình ông Hồ đã bày tỏ tình cảm nồng nàn của mình với nước mẹ Trung Hoa trong bối cảnh Dân tộc đang lâm than khổ cực. Tình yêu của ông Hồ giành cho Trung Cộng chính là bước thể hiện đầu tiên cho âm mưu Hán hóa của ông ta sau này.

CỔ VŨ HÁN HÓA VÀ LÀM CHƯ HẦU CHO TRUNG CỘNG

Đất nước Việt Nam, giang sơn Việt Nam là của toàn dân, của hơn 80 triệu người Việt Nam, con cháu của Bà Trưng, Bà Triệu... đã đổ nhiều máu xương hàng 4 ngàn năm mới có được sự độc lập với giặc Tàu, nhưng ông Hồ và Đảng của ông ta can tâm tiến hành cuộc Hán hóa cho dân tộc ta, phản bội lại những gì cha ông đã dày công xây dựng.

Việc ông Hồ, ông Đồng bán đảo HS-TS cho Trung Cộng lấy vũ khí chỉ là một trong những hành động bán nước để âm mưu quyền lực, làm chư hầu cho Trung Cộng. Nhưng sự việc càng nghiêm trọng hơn khi họ chủ trương Hán hóa toàn diện Dân tộc ta bằng những quyết định kinh hãi.

1. VIỆT MINH KÊU GỌI DỪNG TIẾNG HOA VÀ BỎ CHỮ QUỐC NGŨ:

Tờ nhật báo "**Tiếng Dội**" số 462, năm thứ 3, 1951, Âm lịch 22 tháng Bảy năm Tân Mão, giá bán 1 đồng, của Chủ nhiệm Trần Chí Thành tự Trần Tấn Quốc, Tòa soạn, Quản lý 216 đường Gia Long Sài Gòn, có bài mang tựa đề "**Việt Minh vận động cho Việt Nam làm chư hầu Trung Quốc**", cho in nguyên văn một tờ truyền đơn do Trường Chinh ký như sau:

*ỦY BAN HÀNH CHÍNH KHÁNG CHIẾN VIỆT NAM DÂN CHỦ CỘNG HÒA
NĂM THỨ VII
TỔNG THƯ KÝ ĐẢNG LAO ĐỘNG VN
SỐ: 284/LĐ ĐỘC LẬP TỰ DO HẠNH PHÚC*

Hỡi đồng bào thân mến!

Tại sao lại nhận vào trong nước Việt Nam yêu mến của chúng ta, là một nước biết bao lâu làm chư hầu cho Trung quốc, cái thứ chữ kỳ quặc của bọn da trắng Tư Bản đem vào!

Tại sao ta lại truyền bá trong dân chúng từ ải Nam Quan đến mũi Cà Mau, cách viết chữ dị kỳ của tên thực dân Alexandre de Rhodes đã đem qua xứ mình như thế?

Không, đồng bào của ta nên loại hẳn cách viết theo lối Âu Tây ấy - một cách viết rõ ràng có mau thật đấy - và ta hãy trở về với thứ chữ của ông bà ta ngày trước, là thứ chữ nho của Trung Quốc.

Và chẳng, người Trung Hoa, bạn của ta - mà có lẽ là thầy của chúng ta nữa, ta không hổ thẹn mà nhìn nhận như thế - có phải là dân tộc văn minh trước nhất hoàn cầu không? Còn nói gì đến Y khoa của Âu Mỹ: Chúng chỉ cắt, đục, khoét, nạo! Có thể thôi !

Hỡi đồng bào yêu mến! Chúng ta hãy gạt bỏ cách chữa bệnh của bọn Đế quốc phương Tây đem qua xứ ta!

Ta hãy bỏ Nhà Bảo Sanh của chúng, bỏ Bệnh viện của chúng, ta hãy dùng thuốc dân của ông cha ta để lại và nhất là dùng thuốc Tàu danh tiếng khắp cả hoàn cầu!!!!

Ta hãy trở về phương pháp này, trước nữa để ủng hộ các bạn Trung Hoa, sau nữa để loại ra khỏi nước Việt Nam yêu mến của ta bao nhiêu những đồ nhập cảng Thực dân như là khoa học, phát minh v.v...

Ta hãy quét sạch lũ "trí thức" đã xuất thân ở các trường Âu Mỹ, Đế quốc và Thực dân!

Chúc "Tổng phản công" và "Thi hành mọi phương pháp bài trừ Thực dân".

Trường Chinh

Tổng thư ký đảng Lao Động

Đây là một văn bản cho thấy Đảng Cộng Sản chủ trương bán nước và Hán hóa Dân tộc, kêu gọi làm Chư hầu rõ rệt nhất cho Trung Cộng. Việc này là một sự cho thấy rõ nét âm mưu Hán hóa của Đảng Cộng Sản trong vô vàn hành động khác. Tuy nhiên sẽ có nhiều ý kiến cho rằng sự có mặt của Sắc lệnh kêu gọi kia chỉ là một thứ bịa đặt nhằm bôi nhọ Đảng Cộng Sản. Nhưng trong khuôn khổ bài viết này tôi đã có những bằng chứng khẳng định sự có mặt của văn bản do Trường Chinh ký là thật.

Đầu tiên, số báo Tiếng Dội này nằm trong Thư Viện tiếng Việt thuộc Bảo Tàng Viện Anh Quốc (British Museum - London). Bạn đọc hoàn toàn có thể kiểm chứng. Chúng ta cũng phải nhìn nhận về tờ báo Tiếng Dội như sau. Các văn bản, bài báo được lưu trữ trong văn khố của các nhà nước có tiến bộ như Anh, Mỹ, Pháp... đều là những tác phẩm có giá trị về mặt nội dung cũng như sự thật Lịch sử được nghiên cứu và chọn lọc kỹ lưỡng. Sự việc được lưu trữ trong văn khố của Viện Bảo tàng nước Anh cho thấy tính xác thực của bài báo nói trên trong tờ báo Tiếng Dội. Đó là bằng chứng đầu tiên cho thấy sự tồn tại Sắc lệnh của ông Trường Chinh là có thật.

Thứ 2, Hiện nay tại Trung tâm Lưu giữ Quốc gia I, Việt Nam có một văn bản lưu giữ như nội dung bài báo Tiếng Dội cho đăng. Văn bản này được lưu giữ trong kho văn thư trước năm 1945 của Đảng Cộng Sản Việt Nam. Văn bản tuy mất một phần dưới góc do yếu tố thời gian không thể thấy được chữ ký của ai nhưng trên đầu của Sắc lệnh ghi rõ do đảng Lao động Việt Nam (tên khác của Đảng Cộng Sản) ban hành. Việc không thấy chữ ký của ai không quan trọng lắm vì nó có ghi rõ là của Đảng Lao Động và được Trung tâm Lưu trữ Quốc gia lưu trữ nên nó không thể vô giá trị. Bạn đọc có thể tìm hiểu thêm tại Trung tâm Lưu trữ Quốc gia về Sắc lệnh kêu gọi nói trên.

Thứ 3, Sẽ là thiếu sót nếu chỉ có 2 bằng chứng trên đây để khẳng định việc tồn tại Sắc lệnh kêu gọi của ông Trường Chinh là sự thật. Thêm bằng chứng sau đây sẽ khẳng định chắc chắn về điều đó với bạn đọc. Vì Đảng Cộng Sản hay có thói quen thủ tiêu bằng chứng về tội ác và sai lầm của mình nên thêm một nguồn tài liệu có thể khẳng định điều này. Trong cuốn sách của tác giả Hà Cẩn (Viện văn học Trung quốc) có một cuốn sách được in năm 1997 và tái bản năm 2000 với tiêu đề tạm dịch sang tiếng Việt: "*Mao Chủ Tịch của tôi*" bởi nhà Xuất bản Trung ương Trung Quốc. Cuốn sách dày 438 trang có đoạn trang 126 nói về quan hệ với Việt Nam. Đoạn đó có đoạn tạm dịch như sau:

"Mao Chủ Tịch đánh giá việc Việt Minh đã từng muốn dùng tiếng Trung Quốc thay cho chữ quốc ngữ Việt Nam là một hành động cho thấy trước sau gì Việt Nam sẽ thuộc về chúng ta, ít nhất là về văn hóa".

Từ đoạn này chúng ta có thể thấy Mao đã biết chủ trương dùng tiếng Hoa của Việt Minh (lúc đó mang tên Đảng Lao Động Việt Nam). Thời điểm tác giả Hà Cẩn nêu trong cuốn sách của mình là lúc Mao vẫn chỉ gọi Đảng Cộng Sản Việt Nam là Việt Minh trùng khớp với thời điểm và cách dùng trong quy phạm của Sắc lệnh kêu gọi của Trường Chinh đòi nhân dân Việt Nam học tiếng Hoa.

Thứ 4, Bản thân con người của Trường Chinh là một con người có tư tưởng thân Trung Cộng và là người vâng lời ông Hồ Chí Minh gần như tuyệt đối. Ông ta là người tích cực nhất trong vụ Cải cách Ruộng đất mà ông Hồ học từ Trung Cộng. Việc thực thi một cách chặt chẽ các chủ trương của Tàu và **ông Hồ đã biến ông Chinh thành một tên tội đồ trong CCRĐ**. Điều này khác hẳn với tư tưởng của ông Duẩn trong việc quan hệ với Trung Cộng. Rõ ràng ngay cả bản chất con người ông Chinh cũng cho thấy ông ta yêu Trung Cộng như lãnh tụ của ông ta.

KẾT LUẬN: Sắc lệnh kêu gọi của Trường Chinh thể hiện đã tâm biến Việt Nam thành một tỉnh của Trung Cộng của Đảng Cộng Sản Việt Nam.

2. AI LÀ KÊ CHỈ ĐẠO TRƯỜNG CHINH ?

Như chúng ta đã biết, **ông Hồ là người chỉ đạo ông Đông trong việc bán HS-TS**. Ông Hồ cũng nhận chủ trương của Tàu về việc CCRĐ mà người thực hiện là ông Chinh. Trong vụ việc ra Sắc lệnh kêu gọi nhân dân ta phải học tiếng Hoa có bàn tay không nhỏ của ông Hồ.

Trong phần đầu tiên chúng ta thấy ông Hồ đã viết một bài thơ ca ngợi Trung Cộng và tha thiết thương nhân dân Trung Cộng như thương bản thân ông ta. Vậy thì không có lý do gì để một người luôn coi "*Bác Mao luôn đúng*" và "*yêu Trung Quốc là yêu mình*" như ông Hồ không chỉ đạo ông Chinh ra Sắc lệnh đó. Đó là xét yếu tố con người và tư tưởng.

Xét về mặt chính trị thì ông Hồ là người đứng đầu của tổ chức Đảng Lao Động, ông ta vạch ra cương lĩnh làm việc từ CCRĐ... theo lệnh của Trung Cộng. Rõ ràng việc đưa ra Sắc lệnh kêu gọi phải do chủ trương của ông Hồ hoặc chí ít ông Hồ cũng phải đồng ý thông qua. Chúng ta thấy việc nhấn tiền đó là ông Trường Chinh vẫn ký tên là Tổng Thư Ký. Việc một Tổng Thư Ký tự ra một Sắc lệnh kêu gọi toàn dân từ bỏ tiếng Quốc ngữ là một điều không tưởng. Một nước dân chủ tự do cũng không thể có chuyện đó. Huống hồ đây lại là ở một Đảng độc tài kín kẽ, quyền lực nằm trong tay Bộ Chính Trị cũng như ông Hồ lúc đó. Bằng chứng rõ nét nhất về sự lép vế của ông Chinh đó là việc ông này là vật thế thân cho ông Hồ trong thăm trạng CCRĐ như đã chứng minh trong [phần 5](#). Trong các bài viết trước tôi cũng đã chứng minh vai trò đứng đầu của ông Hồ cho đến khi ông ta bị mất dần quyền lực từ năm 1963 vào tay phe cánh ông Lê Duẩn. Vậy thì trách nhiệm chính trị của ông ta trong Sắc lệnh kêu gọi của ông Trường Chinh là hoàn toàn to lớn và rõ rệt.

Ngoài ra, còn một điểm đáng lưu ý ông Hồ có nhiều tuyên bố cho thấy bản thân ông ta không thương yêu Dân tộc Việt Nam. Tự coi Việt Nam là một phần của Trung Cộng.

Trong thư đề ngày 06-6-1938 gửi Lê Nin. "*Đồng chí hãy phân tôi đi đâu đó, hay là giữ tôi ở lại đây. Hãy giao cho tôi một việc làm gì mà theo đồng chí cho là có ích?*" (Trích Hồ Chí Minh toàn tập, tập 3 trang 90- Sách của Đảng Cộng Sản Việt Nam). Bạn đọc có thể thấy cung cách của một người xin việc của ông Hồ với thế giới Cộng Sản. Điều này cho thấy ông Hồ không yêu thương Dân tộc như ông ta và Đảng Cộng Sản thường tự rêu rao. Một người như vậy ắt hẳn sẽ có tư tưởng Hán hóa vì Trung Quốc là Cộng Sản đàn anh trong mắt của Hồ Chí Minh.

Cũng cần phải nhắc lại ngày 31-10-1952, ông Hồ viết: "*Đồng chí Stalin kính mến, tôi gửi cho Đồng chí đề án Cải cách Ruộng đất của Đảng Lao Động Việt Nam (tên của Đảng Cộng Sản lúc bấy giờ). Đề án này tôi đã hoàn thành với sự giúp đỡ của hai đồng chí Liu Shaoshi và Van szia-Sian. Đề nghị đồng chí tìm hiểu và đưa ra chỉ thị về đề án này*". (Tôi đã trích nội dung thư ở [phần 5 - CCRĐ](#) có hình ảnh chụp bức thư và links đi kèm). Nội dung đoạn thư này, ông Hồ không hề coi tập thể người Việt Nam là Đồng bào ông ta, mạng sống của người dân Việt sẽ tùy thuộc vào lời phê chuẩn của Stalin và của Cố vấn Trung cộng trong cái gọi là CCRĐ sau này nhân dân ta phải đón nhận.

KẾT LUẬN CHUNG

Việc bán nước trong thân phận Chư hầu của ông Hồ và Đảng Cộng Sản đã là một tội lớn.

Nhưng việc Hán hóa toàn diện Việt Nam thì lại đẩy thêm một bước nữa đến đỉnh điểm của tội lỗi với Dân tộc Việt Nam. Bức Sắc lệnh của ông Trường Chinh và vai trò của ông Hồ trong vụ việc này càng thêm minh chứng cho sự thật: **Ông Hồ không yêu Dân tộc Việt Nam mà chỉ muốn biến Dân tộc Việt Nam thành một tỉnh của Trung cộng!**

Chỉnh sửa và hoàn thiện: 05/07/2012

Đặng Chí Hùng

danlambaovn.blogspot.com